

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.278 van 15 maart 1999
in de zaak A. 56.550/IX-628.**

In zake : de VZW VERBOND VAN HET VLAAMS OVERHEIDS-
PERSONEEL (VVO),
gevestigd te BRUSSEL,
Rijkeklarenstraat 45

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Verkeerswezen en
Overheidsbedrijven, thans de minister van
Vervoer.

tussenkommende partij :

de NATIONALE MAATSCHAPPIJ DER BELGISCHE
SPOORWEGEN (NMBS),
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD
en advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW Verbond
van het Vlaams Overheidspersoneel (VVO) op 22 februari
1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van
het koninklijk besluit van 1 december 1993 tot vast-
stelling van de taalkaders van het hoofdbestuur van de
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 1 juli 1994;

Gelet op de beschikking van 27 juli 1994 die
de tussenkomst van de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van adjunct-adviseur L. CLOET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat K. RONSE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij opwerpen dat het beroep niet

ontvankelijk is omdat het geen uiteenzetting van de feiten bevat;

1.1. Overwegende dat de zin van de uiteenzetting van de feiten voorgeschreven door artikel 2, § 1, 2, van het algemeen procedurereglement ten aanzien van de tegenpartijen van de verzoekende partij is hun recht van verdediging te vrijwaren; dat te dezen een relaas van de ontstaansgeschiedenis van het bestreden taalkaderbesluit voor de verwerende partij en de tussenkomenende partij geen enkele zin gehad zou hebben omdat zij die ontstaansgeschiedenis volledig kennen, want helemaal hebben meegemaakt, ja goeddeels hebben geschreven;

1.2. Overwegende dat hun recht van verdediging wel geschonden zou kunnen zijn doordat de verzoekende partij niet aanwijst welke van de hun bekende feiten zij relevant acht ter ondersteuning van haar annulatiemiddelen; dat indien dat zo is, de annulatiemiddelen wegens onduidelijkheid onontvankelijk moeten worden verklaard; dat een tweede exceptie van de verwerende partij en de tussenkomenende partij nu juist is dat het verzoekschrift geen voldoende duidelijke omschrijving van de annulatiemiddelen bevat; dat die exceptie echter niet gebaseerd of mede gebaseerd is op het verwijt dat verzoekster niet duidelijk maakt op welke feiten haar middelen zijn gebaseerd; dat dus ook betrokken op de ontvankelijkheid der middelen, de ontstentenis van een uiteenzetting van feiten de onontvankelijkheid van het beroep niet mee kan brengen;

2. Overwegende dat, zoals daareven gezegd, de verwerende partij en de tussenkomenende partij opwerpen dat er geen behoorlijke uiteenzetting van annulatiemiddelen is;

2.1. Overwegende dat zij stellen dat zij die uiteenzetting in het verzoekschrift zelf moeten vinden

en dat deze dus niet gezocht kan worden in de bijlage waarnaar te dezen in het verzoekschrift verwezen wordt;

2.1.1. Overwegende dat niets er zich tegen verzet dat een verzoeker zijn annulatiemiddelen uiteenzet in een bijlage bij zijn verzoekschrift; dat wel het recht van verdediging van zijn tegenpartijen uiteraard vergt dat zij van die bijlage kennis krijgen; dat daarom, wanneer, zoals in het onderhavige geval, die bijlage hun niet wordt meegedeeld samen met het verzoekschrift zelf, zulks een invloed kan hebben op het ingaan van de termijnen vastgesteld voor de procedurehandelingen van deze partijen; dat echter geen andere rechtsgevolgen verbonden moeten worden aan de besproken handelwijze, met name het negeren van middelen uiteengezet in een bijlage van het verzoekschrift;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij voorts meent dat als men moet aannemen dat een verzoeker zijn middelen mag uiteenzetten in een bijlage van zijn verzoekschrift, dat stuk dan moet voldoen aan dezelfde vormvoorschriften als het verzoekschrift zelve, met name overeenkomstig artikel 1 van het algemeen procedure-reglement door de verzoekende partij of door een advocaat ondertekend moet zijn en overeenkomstig artikel 2, § 1, van dat reglement gedagtekend moet zijn; dat de verwerende partij vaststelt dat de bijlage waarin verzoekster haar middelen uiteenzet, aan deze vereisten niet voldoet;

2.2.1. Overwegende dat de bijlage van een verzoekschrift niet door de verzoekende partij of een advocaat ondertekend moet zijn, uiteraard niet wanneer die bijlage niet van de verzoekende partij zelf uitgaat, maar ook niet wanneer zij wel van haar uitgaat; dat in beide gevallen de verzoekende partij door in haar verzoekschrift naar de bijlage te verwijzen, de tekst die de bijlage bevat tot de hare maakt;

Overwegende dat niet eens de dagtekening van het verzoekschrift zelf op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven; dat dus onmogelijk uitgegaan kan worden van die voor het verzoekschrift gestelde vereiste om andere stukken uit het geding te doen weren;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij tenslotte stelt dat zelfs als men over haar voormelde bezwaren kan heenstappen, nog niet aan de vereiste van uiteenzetting van middelen is voldaan omdat de uiteenzetting in de bijlage te vaag is;

2.3.1. Overwegende dat de bijlage enkele duidelijke kritieken bevat op de wijze waarop met het oog op het tot stand komen van het bestreden besluit het wezenlijk belang van de beide taalgebieden voor de centrale diensten werd berekend, welk belang de Koning bij het vaststellen van de taalkaders in aanmerking moet nemen krachtens artikel 43, § 3, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat mogelijk die kritieken te vaag zijn; dat hun vaagheid de middelen ter ondersteuning waarvan ze moeten dienen, ongegrond kan doen bevinden, maar niet moet leiden tot de onontvankelijkheid van die middelen, laat staan tot de onontvankelijkheid van het beroep zelve; dat de exceptie wordt verworpen;

3.1. Overwegende dat in het verzoekschrift een enig middel onderscheiden kan worden, genomen uit de schending van artikel 43, § 3, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken doordat, eerste onderdeel, de verdeling van de betrekkingen over de verschillende taalrollen niet gebeurd is met respect voor het wezenlijk belang dat de Nederlandse en de Franse taalgebieden respectievelijk voor de dienst vertegenwoordigen; tweede onderdeel, de Koning niet is afgeweken van de regel van de numerieke gelijkheid van de directiebetrekkingen terwijl het wezenlijk belang van

het Nederlandse taalgebied zodanig groter is dan dat van het Franse taalgebied dat voor deze betrekkingen dezelfde verdeelsleutel moet worden aangehouden als voor de niet-directiebetrekkingen;

Overwegende dat wat het eerste onderdeel betreft verzoekster uiteenzet dat het wezenlijk belang der beide taalgebieden niet correct is berekend; dat zij dat staft als volgt :

a) wat betreft de berekening van het aandeel in het werkvolume van het hoofdbestuur

- de niet gelokaliseerde zaken mochten niet paritair verdeeld worden maar moesten verdeeld worden overeenkomstig de verdeelsleutel voor de gelokaliseerde zaken;
- het feit dat voor de gelokaliseerde zaken de verhouding Nederlands-Frans sterk verschillend is per directie en taaltrap wijst erop dat de berekening niet overal op dezelfde wijze is gebeurd; zelfs indien ze correct zou zijn gebeurd, kan het resultaat niet in aanmerking worden genomen omdat het werkvolume voor een groot gedeelte voortspruit uit de in feite paritaire verdeling van de betrekkingen in de buitendiensten en zelfs uit de huidige feitelijke paritaire bezetting in de centrale diensten;

- de cijfergegevens die hebben gediend voor de berekening van het werkvolume op het hoofdbestuur waren niet recent vermits ze teruggaan op tellingen voor 1986.

b) wat betreft het aandeel in het vervoersvolume

- de cijfergegevens betreffende het vervoersvolume per taalgebied zijn onjuist want niet in overeenstemming met de gegevens die werden verstrekt in antwoord op een parlementaire vraag van 17 juni 1992 van senator VALKENIERS; ook kan niet worden gecontroleerd of de totale trafiek wel wordt opgenomen daar er alleen procenten en geen absolute cijfers worden opgegeven;

- "voorzover (verzoekster) te weet is gekomen" wordt de omvang van het reizigersverkeer bepaald niet aan de hand van een telling gespreid over het hele jaar maar op

basis van een telling gehouden in de maand oktober; zo wordt heel het toeristisch zomerverkeer over het hoofd gezien; evenmin is duidelijk hoe het pendelverkeer naar Brussel-Hoofdstad werd verrekend;

- voor de verrekening van het vervoer in stukgoederen moet niet uitgegaan worden van het gewicht maar wel van het aantal stuks daar het om lichte goederen gaat en het werkvolume dan ook niet voortspruit uit het gewicht maar wel uit het aantal; het is niet duidelijk hoe per taalgebied werd geteld, meer bepaald wat de verrekening van de activiteit van het in Brussel gelegen vrachtcentrum Thurn und Taxis betreft;
- de verdeling over de taalgebieden voor het vervoer per wagenlading komt niet overeen met de gegevens die kunnen worden afgeleid uit de dienststaat E 656 B;
- als maatstaf moet niet het aantal bevrachte ton maar wel het aantal wagenladingen worden gebruikt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij wat het eerste onderdeel betreft antwoordt dat de bestreden taalkaders opgesteld werden overeenkomstig de door de Raad van State in zijn arrest nr. 26.770 van 26 juni 1986 vooropgestelde criteria : als eerste criterium ter bepaling van het wezenlijk belang van de beide taalgebieden in het werkvolume van de centrale diensten werd door middel van tellingen over het jaar 1986 nagegaan wat het volume van zaken is dat in de ene of de andere taal werd behandeld; het aldus verkregen resultaat werd dan, ter naleving van het tweede en het derde criterium, te weten de vrijwaring van de zedelijke en stoffelijke belangen van de beide taalgemeenschappen en de gelijke eerbied voor de beide landstalen, gecombineerd met het resultaat van een berekening van het belang voor beide taalgebieden van het reizigersvervoer, het goederenvervoer en het stukgoederenvervoer; het gemiddelde van het werkvolume en het vervoersvolume vormde dan de uiteindelijke verdeelsleutel voor het bepalen van de

verdeling van de betrekkingen, per taaltrap, over de taalkaders;

Overwegende dat de verwerende partij voorts antwoordt dat het verschil tussen de als basis van het bestreden besluit gehanteerde gegevens en de gegevens die werden verstrekt in antwoord op een parlementaire vraag van senator VALKENIERS te verklaren is door het feit dat de genoemde vraag enkel betrekking had op de tariefopbrengsten en de subsidies terwijl in de statistieken rekening wordt gehouden met bijkomende gegevens;

Overwegende dat betreffende het tweede onderdeel van het middel de verwerende partij stelt dat aangezien er geen wezenlijke discrepantie van het werkvolume is tussen Nederlandstaligen en Franstaligen (50,63 % tegenover 49,37 %) er geen reden was om van de numerieke gelijkheid van de directiebetrekkingen af te wijken;

3.3. Overwegende dat indien zaken niet lokaliseerbaar zijn, zij behandeld kunnen worden zowel in het Frans als in het Nederlands; dat dergelijke zaken terecht gelijkelijk toegerekend kunnen worden aan de beide taalgebieden; dat alzo tevens abstractie wordt gemaakt van de taal waarin ze effectief werden behandeld en er dus geen beïnvloeding is van het aantal ambtenaren van de ene en van de andere taalrol dat in de dienst aanwezig is;

Overwegende dat voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare zaken rekening werd gehouden met de verrichtingen waartoe zij aanleiding geven op het vlak van de centrale diensten; dat deze verrichtingen, daar het lokaliseerbare of gelokaliseerde zaken betreft, dienen te gebeuren in een door de wet bepaalde taal, dat het dan ook terecht is dat ze aan het dienovereenkomstige taalgebied werden toegerekend;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat voor het bepalen van het werkvolume der centrale diensten gesteund werd op tellingen die met betrekking tot het jaar 1986 werden gedaan in 1987; dat op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen (1 december 1993) deze gegevens dus reeds zes jaar oud waren; dat in de bijlage 2 van de nota van 6 april 1992 waarmee het ontwerp van taalkaders aan de beheersinstanties van de NMBS werd voorgelegd, echter gesteld wordt dat op 1 januari 1992 de verdeling per trap van de hiërarchie op basis van die tellingen nog steeds geldig blijkt; dat in hetzelfde stuk wordt voorgesteld "om het taalkader om de vijf jaar te herzien", een voorstel waarover de Raad niet kan oordelen dat het tegen alle redelijkheid ingaat; dat de bij het bestreden besluit vastgestelde taalkaders er gekomen zijn ter uitvoering van 's Raads arrest nr. 26.770 van 26 juni 1986 waarbij het taalkaderbesluit van 16 december 1981 vernietigd werd; dat een en ander het in redelijkheid aannemelijk maakt dat werd voortgegaan op in 1987 over het jaar 1986 gedane tellingen;

Overwegende dat voor het verschil tussen de cijfergegevens betreffende het vervoersvolume die voor de vaststelling van de taalkaders werden gehanteerd en die welke aan senator VALKENIERS werden verstrekt, door de verwerende partij een aanvaardbare en hoe dan ook door verzoekster niet weersproken, laat staan weerlegde uitleg wordt gegeven : in de laatstbedoelde cijfergegevens werd wat de toerekenbare vergoedingen betreft geen rekening gehouden met de vergoedingen voor infrastructuur, zulks omdat ingevolge de wet van 21 maart 1991 en het beheerscontract er geen staatstussenkomst meer is voor het goederenvervoer, aan welk vervoer de vergoedingen voor infrastructuur werden toegerekend;

Overwegende dat ook de overige kritiek van verzoekster met betrekking tot de verdeling van het vervoersvolume afstuit op de door de verwerende partij

verschafte gegevens, behalve op één punt : de verwerende partij slaagt er niet in aan te tonen dat voor het stukgoed het gewicht van het te vervoeren pakket voor de werklust een maatstaf kan zijn die de voorkeur verdient of dan toch in redelijkheid in de plaats kan komen van het getal der pakketten; dat in die mate het middel gegrond is;

Overwegende dat ten aanzien van de verdeling der directiebetrekkingen verzoekster in haar verzoekschrift niets meer doet dan affirmeren dat het werkelijk belang van de taalgebieden zodanig groter is voor het Nederlandse dan voor het Franse dat voor deze betrekkingen dezelfde verdeelsleutel als voor de niet-directiebetrekkingen moet worden aangehouden; dat zij in haar memorie van wederantwoord die stelling handhaaft omdat haar betoog omtrent de verdeling van de niet-directiebetrekkingen ervan heeft doen blijken dat er een wezenlijke disproportie bestaat in het werkvolume dat op elk der beide taalgebieden betrekking heeft;

Overwegende dat voor de niet-directiebetrekkingen de Raad verzoeksters betoog enkel overtuigend heeft kunnen bevinden in de mate dat de verdeling van betrekkingen gebaseerd is op de werklust van het vervoer van het stukgoed; dat verzoekster zelf het aandeel van dat vervoer in het geheel van het vervoer op een 5 à 6 % schat; dat zij niet aantoonst dat desalniettemin de begane onwettigheid op zich de door haar vooropgestelde wezenlijke disproportie in werkvolume mee kan brengen; dat het middel niet gegrond is in zoverre het op de directiebetrekkingen betrekking heeft;

3.4. Overwegende dat het bestreden taalkader op de tweede trap een niet toegewezen betrekking bevat die krachtens artikel 2 van het taalkaderbesluit wordt toegekend aan ambtenaren van een verschillende taalrol; dat het voorzien van een niet toegewezen betrekking in

de tweede trap een afwijking vormt op de regel dat de directiebetrekkingen op alle trappen van de hiërarchie paritair verdeeld worden; dat een zodanige afwijking krachtens artikel 43, § 3, zesde lid, van de taalwetten slechts genomen mag worden bij een in ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit; dat een zodanige bepaling een reglementair karakter heeft en zij aldus behoudens ingeroepen dringende noodzakelijkheid aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State onderworpen diende te worden; dat de begane onwettigheden ambtshalve moeten worden vastgesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 1 december 1993 tot vaststelling van de taalkaders van het hoofdbestuur van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftien maart 1900 negenennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.